

கூநாதமிழின்தாரன்

புலர்வை

(கவிதைத் தொகுப்பு)

நிலா தமிழின் தாசன்

எழில் நிலா வெளியீடு

படையல்!

புலர்வு

(கவிதைத் தொகுப்பு)

● ஆசிரியர்	—	நீலா தமிழின் தாசன்
● முதற்பதிப்பு	—	1993 நவம்பர்
● அச்சகம்	—	ஸ்ரீனா அச்சகம்
● அட்டைப்படம்	—	215, 2 ம் குறுக்குத்தெரு யாழ்ப்பாணம்.
● பதிப்புரிமை	—	ஆசியருக்கு
● வெளியீடு	—	எழில் நீலா

இஞ்சடல் இண்டு துண்டாய்ப்
கிளாந்திட, எதிரி யென்ற
நஞ்சார மாய்த்து வெற்றி
நல்கிய மாலீரகள்
நெஞ்செலாம் நிறைந்த வண்ண
நீலவு, நேர் கரும்புலிகள்!
பைஞ்சுடர்ஸ் பாதங்கட்டகே
படையலாய்ப் 'புலர்வை' வைத்தேன்.

விலை ரூபா

60/-

அனிந்துரை

கவிஞர் தீலா தமிழின் தாசன் எழுதிய கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதியாகப் புலர்வு அமைகின்றது. கவிஞர் 1979 முதல் இன்றுவரை எழுதிய பல கவிதைகள் இத் தொகுதியிலே இடம் பெறுகின்றன.

கவிதைகள் எல்லாமே விடுதலை உணர்வினையும் போராட்ட உணர்வினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டன வாகவே அமைகின்றன. இப் பாப்படையலைப் போராட்ட விரர்களுக்கே கவிஞர் படைக்கிறார்:

ஒஞ்சுடல் துண்டு துண்டாய்ப்
செந்தி. ஏதீரீ யென்ற
நஞ்சரை மாய்த்து வெற்றி
நல்கிய மாவீரர்கள்!
நெஞ்செலாம் நிறைந்த வண்ண
நிலுவ நேர் கரும்புலிகள்!
பைஞ்சுடர்ப் பாதங்கட்டே
படையலாய்ப் “புலர்வை” வைத்தேன்

என்று கவிதைச் சமர்ப்பணம் செய்யப்படுகின்றது.

தமிழ் மக்கள் படும் இன்னவ்களை, போரினாலே தமிழ் மக்கள் உயிர்களுக்கும், உடனமகளுக்கும் ஏற்பட்ட அழிவுகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற தீராத அவாவுடையவராகக் கவிஞர் தீகழ்கிறார். பல பாடல்களிலே இவருடைய இவ்வேங்கம் புலப்படுகின்றது. சித்திரைப் புத்தாண்டு சிறக்கப் போகின்றது அப்போது அக்சித்திரையை வீளித்து;

மங்கையர்கள் கற்றிழந்தார்; மணவறைக்குள்
மணமக்கள் “வெல்” விழுந்து சௌமாகின்றார்;
பொங்கலுச்சுக் கதீராயுக்கப் போனமக்கள்
பொகங்குதின்றார் வயற்காட்டில் புழுக்களாக
ஏங்கெங்கும் வெடிபோசை குத்துவெட்டு
கிரைந்துவரும் கண்ணீரோ டர்த் ஆறு
வெங்கிளாடுமைச் சாக்காட்டு நிலையை மாற்றி
வீடுவளிக்கச் சித்திரையே! ஏது செய்வாய்?

இராவுறுவத்தினருடைய கெடுடுகள், மக்களுடைய பரிசாபமான நிலைகள் ஆசியன கவிஞருடைய சொற்கள் மூலமாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

கவிஞரின் “வீடுயும்” என்ற கவிதை நம்பிக்கையுட்டும் பாவாக அமைகின்றது.

இந்த மண்ணீர் வீடுயயலுக்காகக் கூவுகின்ற சேவல்களின் குால்வளைகள் அநியாயமாக அறுங்கப்படுகின்றன!
ஆனாலும் என்ன? வீடுயத்தான் போகிறது! ஏனெனில்!
நெஞ்சுடல் குஞ்சுகள் மட்டுமல்ல பெட்டைக் கோழிகளும் பெருங்குரலில் கூவ ஆரம்பித்து விட்டன.

1988 ல் இவ்வாறு “பெட்டைக் கோழிகளீக்” பெருங்கூவ்வைக் கேட்ட ஆசிரியர் 1993 ல் நேரடியாகப் பெண்கள் என்றே கூறி வீடுகின்றார். பெண்னெண்ணை சடப்பொழுளா? என்ற கவிதையிலே

நூலிலோடு கடையைனத்தும் தாங்கிப் பெண்கள் துவளாது நிற்கின்றார் வெற்றி காண்பார் என்று கூறுவதைக் காண்கிறோம்.

இன்றைய நடை முறைகளையெல்லாம் நன்குணர்ந்து கொண்டவராக அவருடைய கலிதைகளுடாகக் கலிஞர் எமக்குத் தென்படுகின்றார். அவருடைய உணர்வுகள் உண்மையானவை என்பதை அவருடைய கலிதைகள் மூலமாக உணரக் கூடியதாயுள்ளது. தமிழீழு மன்னை அவர் நேசிக் கின்றார் என்பதை.

எந்த மன்றங்கும் உனக்கு அந்தியம்- உன் சொந்த மன்னில் வாழும் புண்ணியம் சிற்றனையைச் சீர்மை செய்யடா- உன் தேசம் தன்னில் பாசம் வையடா என்ற கலிதை மூலம் உணருகிறோம் கருப்புவிகள் பற்றிக் கூறும் போது 'நெஞ்சில் உயர் வீரா் தீயாகம் நீதைந்த தமிழ் மறவர்கள் என்றும், அடிமை கிருள் அகவத்தம்மை அன்லில் போட்டு எரிப்பவர் "என்றும்" தீர்மும் உலகு வியந்து. போற்றும் தீயாகச் சூரச் சீகரங்கள்" என்றும் ஈடுபட்டுப் பாடுகின்றார்.

நாற்பத்திராண்டு கலிதைகளைக் கொண்ட புலர்வு கலிஞர் நிலா தமிழின் தாசன் அவர்களை இன்றைய தமிழ் ஈழக் கலிஞர்கள் வரிசையிலே சேர்த்து நீற்கின்றது. தமிழர்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்கள் இப்புகள் ஆகியவற்றினைப் பார்த்து ஏற்படக் கூடிய ஆத்திரம் இக்கலிஞருக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆத்திர உணர்வு அவருடைய கலிதைகளுடாக இழுமேயாடுகின்றது. அவருடைய கலிதைகள் தமிழினத்தின் உணர்வுப் புலப் பாடாகி அமைகின்றன. கலிஞர் நிலா தமிழின் தாசன் அவர்களுக்கு என்றுடைய வாழ்த்துக்கள். இக் கலிதைக் கொதுதிக்கு இவ்வணிக்கு கரையை ஏழுதுவதீல் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பேராசிரியர் அ. ச. சண்முகதாஸ்

துறைவர், தமிழ்ந் துறை
யாழ்ப்பாணம் பஸ்கலைக் கழகம்

21. 10. 1993.

முன்னுரையாய் மொழியும் என்னுரை

கலிஞர் உருவாகின்றான்! அவன் உருவாக்கப் படுவ தீவில்லை! ஒரு கலிஞரை எங்கே சலாசாலைப் பட்டறையினாலும் படைத்தளிக்க முடிவதீல்லை. ஒளி வீகம் வைரத்தை மனிதனால் உருவாக்க முடியாதது போல.

ஆனால்! சோத்தி படர்ந்த வைரத்தைப் பட்டை தீட்டினிரச் செய்ய மனிதனால் முடியும்; அதேபோல் இயல் பாய் அறைகின்ற கலியுள்ளத்தை கல்வியறிவும் அனுபவங்களும் செழுமைப் படுத்த முடியும்.

வீதேவை வெறியும், சிறுமை கண்டு சினந்தெழும் சிந்தையும், மானிட நேயமும், இரக்கம் சர்க்கையில் மெழுகாய் உருகியும் ஏழுக்கி கொள்ளும் நேரம் எஃகாய் இறுகியும், இலங்கக் கூடிய இதயம் கொண்டவன் எவ்வும் கலிஞராய்ப் பரிணமிக்க காலமும் தழைவும் கைகொடுக்கலாம்.

நான் என்னைக் கலிஞர் என்று மார் தட்டிக் கொள்ளவில்லை, கலிஞராக முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பவன்என்று சொல்லிக் கொள்ளவே விரும்புகிறேன். என்னைச் சீலர் கலிஞரென்று சொல்லும் போது மறுதலிக்காது மகிழ்வு கொண்டாலும் அதற்கான தகுதி எனக்கு உண்டா? என்று என்னை நானே அடிக்கடி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

எனது இரண்டாவது கொதுப்பான இந்தப் புலர்வு நூலில் 1979 முதல் இன்றைரா எழுதிய கலிதைகளில் நாற்பத்திரி கலிதைகளை மட்டும் இனைந்துள்ளேன். இவை பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளின் பிழிவுகளாக மூலந்து, பலதாப்பட்ட பத்திரிகை சஞ்சிகைகளினாலும் வெளியானவைகளாகும், (சிலவற்றைத்தவிர)

இவற்றிலுள்ள 'புலர்வு' என்ற தலைப்பிலான கவிஞரையின் எடுத்துக் கொண்டால் 1983 காலகட்டத்தில் சிறிலக்கா இன ஒடுக்குமுறை அரசுக்கெதிராக, விடுதலைப் புலிகள் கொடுத்த அதிரடிகள் எதிர்கால விடியலின் அடையாளங்களாகத் தோன்றி என் உள்ளத்தினை மதிழ்வித்தன, ஆனால் அந்த மகிழ்வினை நோடியாக வெளிப்படுத்த முடியாத தவவை நிலை அப்போதிருந்தது. எமக்கென்று ஒரு தலைப்பிரதேச மில்லாத துற்றிலையில் இராணுவத்தின் சப்பாத்துச் சந்தங்களைக் கேட்டபடியே' சென்றுமிகுஷத்தின் நிலா வெளியுரிம் எனது தெருவோர இல்லத்திலிருந்து கவிஞர் எழுதும் என்னால் எனது உணர்வுப் பொங்கலை எப்படி படையலிட முடியும் என்று ஏக்கம் கொண்டதுடன் அந்த உணர்வுகளை அடக்க முடியாது அவசிப்பட்ட நிலையில் ஒருவகை உருவாக்க என்னமயுடன் இந்தப் புலர்வு, என்ற கவிஞரையினை எழுதி வீரகேசரிக்கு அனுப்பி வைத்தேன் கடுமையான பத்திரிகைத் தணிக்கையின் இறுக்கமான பிடியைப் புறந்தள்ளி விட்டு, அடுத்த வாரமே அக் கவிஞர் சிரசமர்ணபோது அன்னிலா மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

கவியார்வும் கொண்ட நண்பன் இ. மாதவராசா என் பவர்தான் கடையில் சீனி வாக்கிய கடதாசீயில் மேற்படி கவிஞரையினைக் கண்டதுடன் உட்பொருளையும் உணர்ந்த வணாய் அக்கவிலை நிறுத்தி இடுப்பில் செருகிய வண்ணம் விடுதேடி வந்து பராட்டியதுடன், "நீ யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் இயக்க நடவடிக்கைகளைதானே ஒரு வகப்படுத்தி எழுதியிருக்கிறாய் அறிஞஞால் துவக்கச் சப் போடுவாங்கள் கவனம் என்று ரகசியக் குரலில் எச்சரித் தடையும், கவிஞரையினைப் பாராட்டிய வேறு சிலரையும் நினைத்துப்பார்க்கின்றேன். பாராட்டியவர்களுள் பிரபு எழுத்தாளரான ஆசிரியர் கே. ஆர். டேவிட் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக்கூர் ஆவர்.

"புலர்வு" கவிஞரையின் பாணியில்லையந்த மற்றொரு கவிஞர் "கோழிக்குஞ்சகள்" ஆகும். இது அந்தக் காலகட்டத்தில் இடம்பெற்ற நிறைக்காலைப்படுகொலை, சுற்றிவளைப்பு கைது, பூசாக் சிறைக் கொடுமை, போன்ற அவலங்களை நேரடியாக வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையில் மேற்படி முறையினைக் கையாண்டு வெளிப்படுத்தினேன். இப்படியாக வேறு சில கவிஞரையையும் நான் அப்போது எழுதியதை யடுத்து, பலதாப்பட்டவர்களிடமிருந்தும், இதே உத்தியில் ஏழுகப்பட்ட கவிஞரைகள் வெள்வாட்டு தொடர்கியபோது நான் எனக்குள் பூரிப்படைந்தேன். இதை எனது இலக்கிய வெற்றிகளில் ஒன்றாகவும் கருதினேன்.

அடுத்து, இத்தொகுப்பிலுள்ள "சொர்க்கத்தி லுள்ள அப்பாவுக்கு" என்ற கவிஞர் என் சொந்த வாழ்க்கையிலேற்பட்ட மனக்காயத்திலிருந்து வந்த குருதியாகும். கவிஞரையினை வாசிக்கும்போது விரப்பும் புரியும், இப்படியே கலை கவிஞரையையும் பற்றி விபரிப்பது முடியாத விடயம் மட்டும் ஸ்லாது முறைபானதும் அல்ல. எனவே, வாசகர்களாகிய நீங்கள் படித்து, சுவைத்து, அளந்து, நிறுத்து நிதியான விமர்சனங்களைத் தெரிவியுங்கள் அவை என்னை நெறிப்படுத்துகிறோம்.

உங்கள் நேசிப்பு நிறைவாணால்! எனது அடுத்த தொகுப்பும் விரைவிலேயே உங்கள் வாசிப்புக்கு வந்து சேரும் என்று உறுதி கூறுகின்றேன். இறுதியாக! இந்த நாலை இலாப நோக்கர் கருதாது ஒரு கவிஞருக்குத் தீட்டு செய்யும் கலா பூர்வக்கடமையாக ஏற்று மன நிறைவுடன் தமது அச்சகத்தில் அழுகுற அச்சிட்டுத் தந்ததுடன், அன்புடன் வாழ்த்துப் பாலீனையும் வழுக்கிக் கொரவித்து பல்துறை வல்லுரைரான கவிஞர் நாவள்ளன் அன்னா

அவர்கட்டும். சுறுசுறுப்பாக அச்ச வேலைகளைச் செய்து உதவிய அவரது 'ஸ்ரீனா, அச்சக ஊழியர்களான, சகோ நா சகோதரிகளுக்கும், தமது சொந்தக் கடையகளுக்கே நேரம் போதாது பம்பரமாய்ச் சூழலும் நிலையிலும் கேட்ட போது முக யலர்வுடன் சம்பத்தித்தபதி அணிந்துரை எழுதிக் கூட பேராசிரியர் அ. சன்முகதாஸ் ஜயா அவர்கட்டும். இக் கவிதைகளை தட்டச்ச செய்து உதவிய சகோதரிகளுக்கும், பொருள் வரவை எதிர் பாராது அட்டைப் படம் வரைந்தனித்த பிரபல ஒனியக் கலைஞரான திரு. ராமணி அண்ணா அவர்கட்டும் மாத்தில் ஒற்றுஞு (புள்க்) அமைத்துக் கொடுத்த, திரு ஆனந்தம் அவர்கட்டும். பல்வேறு பட்ட கண்டங்கள், நெநக்கடி நெநுப்புக்காரின் மத்தியிலும், எனது கவிதைகளைக் கண் போல் காப்பாற்றி வைத்து, அவற்றினைப் பொறுமையுடன் பிரதி பண்ணி அனுப்பி வைத்த என் அன்புக்குரிய 'என்னவ' நூக்கும், அவ்வப் போது இக் கவிதைகளை வெளியிட்டுத்தீய அனைத்து நாளிதழ் சஞ்சிகைகளுக்கும், வாசகர்களாகிய உங்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிப் பூக்களைக் காணிக்கை ஆக்குகின்றேன்.

வணக்கம்

முகவரி
வள்ளிமணி
மீசாலை தெற்கு
மீசாலை

இங்குநாளம்
அண்புடன்
நிலா தமிழின் தாஸ்
27-10-1993

புலர்வு

கட்டினிலே கிடக்கும் நாய் பற்களாலே
கயிற்றினையே! கடித்தறுத்தல் கானும் போதும்
முட்டி நுகம் தனையெருது! முறிகும் போதும்
முக்கணாங் கயிறுந்து தெறிக்கும் போதும்:
நிச்சயமாய் நெஞ்சுக்குள் மகிழ்ச்சி கொள்வேன்
நினைவுகளில் ஓளிதெரியும் நிமிர்ந்து செல்வேன்

வளைத்தடைத்த குளத்திற்குள் தேக்கி வைத்த வாகான நீரைகள் அணையை மோதிக் குளைத்து வெளியேற வழி தேடும் போதும் துரத்தி வரும் பருந்தினையே! சேவற் கோழி நிலத்திடையே வைத்தெதிர்த்துச் சாடும் போதும் நிச்சயமாய் நெஞ்சுக்குள் மகிழ்ச்சி கொள்வேன்

தனையிறுக்கி அடைத்து வைத்த “ரயனரக்” காற்று தகர்த்து வெளியேறுதலைக் கானும் போதும் மனை முகட்டில் பல்லியினைக் குளவி பூச்சி மாறியதன் முதுகினிலே கொட்டும் போதும் நினைவுகளில் ஓளிதெரியும் நிமிர்ந்து செல்வேன் நிச்சயமாய் நெஞ்சுக்குள் மகிழ்ச்சி கொள்வேன்

எதிர்க்காடுதார் வாழ்க்கையெல்லாம் எருமை வாழ்வு
எந்நாளும் அடிமையெனும் சிறுமை வாழ்வு
உதைப்போரை உதைப்பதுவே உரிமை வாழ்வு
உண்மையிலை உணர்ந்த பின்னர் இல்லைத் தாழ்வு
புதுப்பாதை புதிய யுகம் பூக்கும் வண்ணம்
புறப்பட்டோம் இனியென்ன புலர்வுதானே!

படைப்பு:- 20-11-1983

பதிப்பு:- ஸீரேக்சரி வாரமலர் 8-1-1984

தீயென எழுவாய்

படை பலங் கொண்டு பசியுடன் வாழும்
பலமிழந்தோரை வாட்டி!
அடிமைகளாக்கி அதம் புரிவோரை!
அகிலத்திலிருந்தே ஓட்டி!
விடவோன்று காண விரைந்தெழு தோழா
வீணருக்கிள்ளை வெற்றி!

சுத்திய நெஞ்சுகள் சரிந்தன வென்று!
சரித்திரம் செப்பிய தில்லை!
நித்திய அடிமை நிலையினில் வாழ்வோர்!
நிம்மதி காணப்பது மில்லை!
புத்தியின் வழியில் புயலென எழுந்த
புரட்சிகள் தோற்றது மில்லை!

இறப்பெனும் ஒன்று! இருபது தடவை
இங்கெமை அணைப்பதுமுண்டோ?
அறத்தினைக் காக்க அறப் போராடும்
அரிகள் அழிவது முண்டோ?
சிறப்பெனும் சுதந்திர சுகத்தினைக் காணச்
ஶாவது சோகத்தை தருமோ?

நெஞ்சினை நிமிர்த்தி நீதியின் வழியில்
நீ நடை பயிலு தோழா!
அஞ்சி அஞ்சியே அடங்கி வாழ்வதில்!
அழிவது மேலென உணர்வாய்!
வஞ்ச மனத்துடை வஸ்ல அரக்கனர
வாட்டும் தீயே எழுவாய்

பொங்கல் !

வருகின்ற தைப்பொங்கல்! வண்டமிழர் பொங்கல் வளம் தந்த வெய்யோனை! வாழ்த்துகின்ற பொங்கல் ஒருவாக்கி உலகுதனை உய்விக்கும் தோழன் உத்தமனாம் உழவனவன் உளம் நிறைந்த பொங்கல்

தீந்தமிழர் தொன்று தொட்டு தொடருகின்ற பொங்கல் தொல்லுலகில்! தமிழ்மனத்தைப் பரப்புகின்ற பொங்கல் வான்கதிரோன் வருணனினால்! வயல் நிறைந்து பொங்கல் வள்ள லுளம் கொண்ட அரும்! உழவன் தரும் பொங்கல்

முக்கணியும் சர்க்கரையும் சேர்ந்த நல்ல பெரங்கல் மூடர் துயர் விறகாக்கி கரியாக்கும்! பொங்கல் முத்தமிழின் விடுதலைக்கு முழக்கமிடும் பொங்கல் மறத்தமிழன் மார்பெங்கும் மகிழ்வுட்டும் பொங்கல்

பச்சரிசி யோடுபசுப் பால் சேரும் பொங்கல் பழந்தமிழின் தலைச்சுவையை பகன்றுரைக்கும் பொங்கல் இச்சையுடன் இன்தமிழர் தனித்தமிழின் ஈழம் இன்று பெறுவோமென்றே! சபதமிடும் பொங்கல்.

புதிய விடியலின் அதிர்வு

எதிரி முகாமினுள் இடிகள் முழுங்கின!
எங்கள் வீரரின் ஆற்றல் விளங்கின
இதய பூமி ஒன்று வெற்றியில்
எங்கள் கண்ணிலே ஒளிதுலங்கின!
புதிய விடியாலின் அதிர்வு சண்டதூர்ப்
புலையர் இதயமோ நடுநடுங்கின!
விதியை முழுமொயாய் மாற்ற எழுந்த நம்
வேங்கை மறவரின் வேகம் புரிந்தது!

கனவு போலொரு காட்சி நடந்தது
கயவர் படை முகாம் கதை முடிந்தது!
“இனிய முப்பது நிமிடப் பொழுதினுள்”
இமயசாதனை புலிகள் படைத்தனர்
“கிணந்து” சிங்களத் தலை” கொதித்தது!
செய்வ தறிந்திடா (து) திசைத்து நின்றது!
புனித வேள்வியின் அனலிலாடிடும்
புலிகள் சாதனை உலகு மெச்சிடும்!

எங்கள் தாயக “இதய பூமியில்”
எதிரியின் படை சிதைவு பண்ணவோ?
சங்கரித்தவர் தம்மை ஓட்டிடத்
தாவி மாமறப் புலிகள் பாய்ந்தன!

தங்கமாமணித் தமிழ் ஈழமன்
தலை நொருங்கியே தலை நியிர்ந்திடும்!
மங்கலத் திரு நாளின் மலர்வினை
மன்கிண்டி மலையடி எதிரொலித்திடும்!

உறுதி பொங்கிடும் உளத்தில் உணர்வொடு!
உலகை பொங்கிட வெற்றி நாளினை!
குறைகளின் றியே கொண்டாடு வோம்!
ஆதிக்கு வீருடன் நின்று ஆடுவோம்!
மறந்திடாது உள் மனத்தில் இருத்தி நம்
மாவீரரை வாழ்த்தி வணங்கியே
இறுதி வெற்றியை எண்ணி அவர் வழி!
ஏதி வெல்லுவோம் ஈழமக்களோ!

படைப்பு:- 21.08.1993

பதிப்பு:- 25.08.1993 ஈழநாதம்
இதயபூமி வெற்றிநாள் சிறப்புமலர்.

போர் எண்ணமா ? இன்னும் வாங்குவீர் !

கடற் கரும்புலி கிளாவிக் கடலினில்
கயவர் படகினைக் கிழித்தெறித்தது!
உடற் சிதறவின் ஒவ்வொர் அணுவிலும்
உயிர்த் தடிப்புடன் புலி சிரித்தது!
இடர் விளைத்து நம் இனிய மக்களை
எரித்தழித்தவர் உடல் வெடித்தது!
சடசடத்திடும் வெடி மழையினுள்
தமிழ் மறப்படை தடை உடைத்தது!

கொடிய எதிரீயின் கொலை வெறிப்படை
கொன்றொழித்தது எத்தனை உயிர்?
வடிந்தோடிய தமிழ்க் குருதியால்
சிவப்படைந்ததே கிளாவி ஏரிநீர்!
ஆடிப்படைய நம் வரிப்புலிப்படை
துயர் அறுத்திடச் சினந்தெமுந்தனர்!
நொடிப் பொழுதினுள் புதுச்சரித்திரம்
கடற் பரப்பினில் தாம் படைத்தனர்!

மனகிளைடியின் நோ(வு) அடங்குமுள்
மற்றுமோர் அடி கிளாவி ஏரியில்!
வின் அதிரந்திட போர்ப்படகுகள்
விரிந்து சிதறியே தீக்குளித்தன! — அட! எதிரிகாள்!
புண் போதுமா? போய் ஒதுங்குவீர்!
போர் எண்ணமா? இன்னும் வாங்குவீர்!
கண்மணிகளே! கரும்புலிகளே
களிவுடன் உமைத் தொழுகின்றோம்!

படைப்பு:- 26-08-1993

(கிளாவியில் மேற் கொள்ளப்பட்ட
கரும்புலித் தாக்குதல் நினைவாக)

பந்தாடத் துணிந்தெழுவோம்

வானில் இடிமுழக்கம்! வருஷ போகும் வழுமையிது-எம் வயிற்றில் பசிமுழக்கம்! வாழ்வெல்லாம் தொடர்வதுமேன்? குள்ள வளைக்கோல்கள்! குடியாட்சி நடத்துவதால் கொடுமை வளர்கிறதெம்! குடலும் உலர்கிறது.

நானும் தளராது! நாம் தொடர்ந்து உழைக்கின்றோம். நாவில் ஒரு பங்கும் நமக்கின்றிக் களைக்கின்றோம். குழும் சூடல் நிறையக் குடித்திடவும் வழியில்லை குடைநிழலில் வாழ்வோர்க்கோ, குளிகையுண்டும் படியில்லை

மானத்தோடுமூத்து மரத்தடியில் பள்ளி கொண்டு வானக் குரையின் கீழ்! நாம்' வடிவாய்' உறங்குகையில் வானத்திற் பறந்து வையத் தெழிலனந் தோர் தாணாய்ப் பஞ்சணையில் தவிக்கின்றார் தூக்கமின்றி.

இடி நாழுமைத்து உலர்ந்து சுருகானோம். "கோடி" குவிப்பவர்தம் குலம் வளர்க்கும் ஏருவானோம் மாடியறை வாழ்வோர் மதுக் கோப்பைக் கிரையானோம் மதுவென்று குடிப்பதெல்லாம் உழைப்பவரெம் ரத்தமன்றோ?

இந்தக் கொடுமையெல்லாம் இனியும் நடந்திட நாம் மந்தைக் கூட்டங்களோ! மரங்கடைந்த பொம்மைகளோ சிந்தைத் தெளிவுடனே சிறிப் புயலாகி பந்தாடத் துணிந்தெழுவோம்! பாழும் நிலையழிப் போம்

(அகில இலங்கை ரீதியில் களம் கலை இலக்கிய வட்டம் நடாத்திய சட்டத்தரணி ந.சின்னையர் நினைவுக் கலீசைப் போட்டியில் 1வது பரிசுபெற்ற கவிதை)

பதிப்பு:- களம் (-3.1984)

காந்தி அழுகின்றார்

உண்ணா விரதத்தால் உயர்வான அறப்போரால்
உரிமையினை வென்றெடுத்த
உத்தமராம் காந்தி மகான்
கண்ணீர் வடிகின்றார்! கதறியழுகின்றார்
'காந்தி' யெனும் தன்நாமம்
கறைபட்டுப் போனதெண்ணி!
மண்ணாரும் ஆசையினை மம்மதயினை மனத்துள்ளே
வளர்த்து நித மிங்கு
வாழ்கின்ற 'பேரை' யெண்ணி
விஸ்னேநிப் போயங்கு வீற்றிருக்கும் குணசிலன்
விமமிப் பொருமி நெஞ்சு
வெடித்திடவே அழுகின்றார்.

சாந்தி சமாதானம் சமைத்துத் தருவோ மென்றே
தரணிக் குரைத்தவரீகள்
சதிபுரியும் காட்சி கண்டு
எந்தி முழு நோன்பை இருந்த அன்னையர்க்கு
இரங்கும் நிலை மறந்து
இழித்துப் பழித்த தெண்ணி

காந்தி மதித்து வந்த என்போன்ற தாய்க்குலத்தை
காலால் மீதித்திங்கு
கசக்கி முகர்தல் கண்டு
வேந்து, அறப்புரட்சி விளங்க வைத்த மகான்
விண்ணில் இருந்து செந்தீர்
விழியால் பெய்கின்றார்.

பதிப்பு- சிதாஸ்டன்' 1988 ஆணி.

பரம்பரையின் மாணம் காப்பாய்

திரணியிலே தமிழ்மரபு தனி விதித்த
தன்மானத் தாய்க்குலமே! தயவாய்க் கேளும்
மரணமது மாணிடர்க்கும் மன்னில் வாழும்
மற்றறெல்லா உயிர்களுக்கும் வருதல் திண்ணம்
வரலாறு கண்ட தமிழ் மீண்டும் வாழும்
வழிசமைத்து வரலாற்றைப் படைத்தாலென்ன?

ஆடவரின் அனுபவிப்பு பொருளாய் மட்டும்
அரிசையே அகிலத்தில் வாழலாமோ?
நாடாளும் நரிக்கூட்டம் நம் பண்பாட்டை
நகச்சுவதைக் கண்டும் நீ நடக்கலாமோ?
வாடாத மலர்மெனி வனிதாய் நீயும்
வாட்டும் தீச்சுடராக வளர்ந்தாலென்ன?

முவேந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த எங்கள்
முத்தமிழர் பெண்களுக்கு மட்டும் தானா
“சா” ‘வேந்தி’ச் சரித்திரங்கள் படைப்பதற்கு
சளைக்காத தன்மான உணர்வு உண்டு?
பாவேந்தர் புகழ்ந்துன்னைப் பாட்டுப்பாட
படைகொண்டு பரம்பரையின் மாணம் காப்பாய்

வளைகு ஆங்கும் கைகளிலே வனிதாய் நீயும்
வாள் துலங்க நடை பயின்றால் வாண் பணியும்
அளையாத மலர்மெனி அரியின் வீரம்!
அடையாதோ! அமர்க்களத்தில் அடையும் திண்ணம்
விளையாத பெருவீரம் விளையும் அங்கே
வீணர்தம் உயிர் எமனின் வீட்டுக்கேளும்

செஞ்சாந்துப் பொட்டுக்குப் பதிலாய் நீயும்
செருக்களத்தில் பகைவர்தம் குருதி பூண்பாய்
அஞ்சாத நெஞ்சோடு அழகுப் பெண்ணே
அடியெடுத்தால் நிச்சயம் நீ அகிலம் ஆள்வாய்
பஞ்சாகப் பறந்தோடும் பகைவர் கூட்டம்
பாரினிலே தமிழோங்கிப் பரந்து வாழும்

படிப்பு: - “சுடர்” (மாசி / பங்குனி 1983)

பெண்ணென்ன சடப் பொருளா?

திலவென்றும் ஒனியென்றும் நித்திலத்தை
நிர்த்து பார் பெண்களது சிரிப்பு என்றும்!
உலவுகின்ற ஒவியங்கள் சிறப்பமென்றும்
உடலழகைப் பூலென்றும், உதிக்கும் காலைப்
புலரியென்றும் புளைந்து பல கனிதை பாடி
பூமிதலில் பெண்ணினத்தை அடிமை ஆக்கி
பலவாறாய் வகை செய்து சிறையுள் பூட்டி
பரிசுக்கும் ஆணினத்தின் தாயும் பெண்ணே!

தங்கவடத் தாலியெங்க கழுத்தில் மாட்டித்
தாய்க்குலத்தை அடிமை கொள்ளும் கயிறுமாகக்
குஞ்சுமத்தால் நெற்றியிலோர் கோலம் போட்டு
குனமகளாம் என்றும் ஒரு மகுடம் குட்டி
பங்குண்டு இருவருக்கும் வாழ்வில் என்றே
பசப்பு மொழி கூறிப்பின் அதனை மாற்றி
தங்களது அனுடலப்படுப் பண்ட மாக்கி
தலிக்க வைக்கும் ஆணினத்தின் தாயும் பெண்ணே.

துளையிழந்தால் பெண்ணுக்கே விதவைப்பட்டாம்
துயருவகில் ஆண்களுக்கோ வேறோர் சட்டம்?
இணைகிள்ற தம்பதியர்க்கு இடையில் பெண்ணை
ஏன் தாழ்வாய் எண்ணுமிறார் ஆண்கள் கூட்டம்?
கணவேறு வில்வேறாய் இஞ்சுதால் மன்னில்
நைக்குடும் பலனென்ன காலந் தோறும்
இணைந்தொழுகும் பெண்ணினத்தைச் சம்மாய்
என்னில்

இவ்வுலகில் ஏதுகுறை வந்து கூடும்?

உலகத்திற் சரிபாதிக் குரியோர் பெண்கள்
உண்மையினை மறுப்போர்க்கு குருடோ கள்கள்?
நிலவென்று வர்ணித்த பெண்கள் அந்த
நிலவினையே தொட்டு வரும் ஆற்றல் கொண்டார்
விலையில்லாக் கற்பெண்றார் உண்மை, அந்த
விலையில்லாக் கற்புதனைப் பறிப்போர் யாவர்?
சிலையென்று வர்ணித்தால் கல்லோ பெண்கள்?
சித்திரமாம்! சடப்பொருளாய் ஏன் கொள்கின்றீர்

ஓன்றிரண்டா பெண்களது வாழ்வில் துண்பம்!
உலகத்தில் என்று வரும் பெண்ணைக்கு இன்பம்!
அன்றில் என் இணைய வந்த ஆண்கள் மட்டும்
ஆக்கிரமம் பண்ணவில்லை! ஈழ மன்னில்
கொன்று குவிக்கின்றார்கள் வெறியர் கூட்டம்
கொடியவகை செய்கின்றார் விதவை ஆக்கித்
தின்று விடத்துடிச்கின்றார்! வன்மை ஆளர்
தீண்டிடாற் பசிக்குஇரை ஆக்குகின்றார்!

கணவனொடு விள்ளையினை உடன்பிறப்பை
காதலனை பெற்றவரைச் சுற்றத்தாரை
பின்மாக்கிப் பெண்ணினத்தை துயரமென்ற
பெரு நெருப்பில் போட்டு மகிழ்ந்து) ஆடுகின்றார்
உணவு முதல் அனைத்தினிற்கும் தடைகள் போட்டு
உருக்குலைக்கூத் துடிக்கின்றார் தமிழ்முத்தில்
துணிவோடு சுமையண்த்தும் தாங்கிப் பெண்கள்
ஆவழாது நிற்கின்றார் வெற்றி காண்பார்

நிலவுகள் தேயலாமோ?

சீதனைக் கொடுக்கையாலே
செழுங்கள் முகங்கள் வாடி
வேதனைத் தீயில் நாளும்
வெதும்பியே வாழும்' கன்னி
மாதரின் ஆயரம் தன்னை
மாண்டிடச் செய்தல் வேண்டும்.

மீட்டிடா வீணை போலும்
மினுக்கியே எண்ணையும்றி
ஏந்றிடா விளக்குப் போலும்
ஏந்திமை மார்கள் ஏங்கி
நாட்டிலே வாடலாமோ?
நாமிதை ஏந்கலாமோ?

நிலவெனும் அழகுப் பெண்கள்
நிலத்தினில் தேயலாமோ
பழவிதழ் பசுமைக் கண்ணம்
பால்முகம் காயலாமோ?
சிலையவள் தங்கக் கட்டி
சீதனம் பிறங்க வேண்டும்?

ஆண்மையை காக்காக
ஜயகோ! விற்கலாமோ?
மேன்மை சேர பெண்கள் தம்மின்
மீண்டிலும் கலங்கலாமோ?
ஆண்மையின் இலக்கணங்களை
அழித்திடு சீதனப் பேய்

படைப்பு:- 15-05-1983

பதிப்பு:- புதிய உலகம், புரட்டாதி, ஜூப்பி, 1983

கரும்புலிகள்!

கொஞ்சி அன்னை வளர்த்த உடலிற்
குண்டு சுமந்து சென்றவர்
பிஞ்சமேனி சிதறி அழிதல்
பெரிய பேறு என்றவர்
நஞ்சை ஒத்த அரக்கர் வாழ்வை
நச்கத்தம்மை இழுப்பவர்
நெஞ்சில் உயர் வீரம் தியாகம்
நிலைந்த தமிழ் மறவர்கள்

வெடிகுண்டு வண்டி ஏறி
வீணர் முகாம் தகர்ப்பவர்
கொடியர் தம்மை கப்பலோடு
குமுறும் கடலில் உடைப்பவர்
விடியல் வெற்றி தம்மை மட்டும்
விருப்பமாக வரித்தவர்
அடிமை இருள் அகலத்தம்மை
அனைவில் போட்டு எரிப்பவர்

உலவுகின்ற எரிமலையாய்
உறுதீயோடு செல்பவர்
வளிமை கொண்ட கொடிய எதிரி
வாழ்வை முடித்து வெல்பவர்
நிலவு போலும் முத்தில் சிரிப்பு
நிலைக்கச் சாவை ஏற்பவர்
உலகிற்தமிழ் ஈழ மண்ணின்
உயர்ந்த மானம் காப்பவர்

மணதில் நிறைந்த திடத்தால் இமய
மலையை விடவும் உயர்ந்தவர்
முனிவர் யோகி எவர்க்கும் இல்லா
முற்றும் துறந்த உளத்தவர்
கலவு போல முடிந்து அமர
கானியமாய் நிலைப்பவர்
இனமும் உலகு வியந்து போற்றும்
தியாகச் சுடர்ச் சிகரங்கள்

படைப்பு:- 30.06.1993

துற்கொடையின் எல்லை!

பாரதத்தின் முகத் திரையைக் கிழித்தெறிந்தாய்!

பாசிசுக்தின் நிஜ வடிவம் தெளிய வைத்தாய்
சீரழியும் தமிழ்மக்கள் வாழ்வை - நீயும்!

திசை கிருப்பும் மாலூமியாய்ப் பணிபுரிந்தாய்
ஊரெழுவில் ஒளிப்பிழைப்பாய்ப் பிறந்து வந்தாய்-
ஒப்பற்ற தலைவனானி இணைந்து நின்றாய்!
தீரமுடன் நெஞ்சுறுதி கொண்டே நீயும்- பசித்

தியினையே தின்றுவளின் மனதை வென்றாய்!

வேரோடு கருவறுத்து மாய்கிக வத்த- இந்தி

வெறியர்களைத் துலைகவிழுந்து வெட்க வைத்தாப்
போராடும் களவேங்கை அசிமசை என்ற- புனிதப்
போருலகில் புதியதொரு வரலாறானாய்!

தேரோடும் நல்லைநகர் லீதி தன்னில் - எங்கள்

திலீபன்னீ கற்பூரம் போலெரிந்தாய்!

நீர் கூட அருந்தாது செய்த யாகம்- இந்த

நிலமுள்ள வரை மக்கள் நெஞ்சில் வாழும்!

கோட்டையொடு கொக்காவிள் மாங்குளத்தில்- புலிக்
கொடி பறக்கும் காட்சியினைக் கண்டிருப்பாய்
வேட்கையுடன் நீ மொழிந்தவாறு நானே- தோழருடன்
விண்ணிருந்து தமிழிழம் மலர்தல் காணபாய்'
ழுட்டிவைக்க முடியாது புயலைக் கூண்டிடல்- மக்கள்
புரட்சியெனும் நெருப்பினையும் அனைக்கொணாது
பாட்டினிலே உனை எழுத வார்த்தை இல்லை- எங்கள்
பார்த்திபனே! நீயேதற் கொடையின் எல்லை!

படைப்பு:- 19. 09. 1993

பதிப்பு:- 22.09.1993 ஈழநாதம்

● உலகினை வெல்வதெனும் சபதமுடன் கற்றிடுவீர்

சிங்களத்து இனவாதத்
தீயினிலே எரிகின்ற
எங்களது பூமியிலே
இருக்கின்ற மாணவரே!
உங்களது கைகளில் தான்
உண்ணதப்பூந் தமிழிழம்!
மங்களமாய் மலரு மென்ற
வாய்மையினை உணர்ந்திடுவீர்!

வருங்காலச் சந்ததியை
வண்ணமுடன் உருவாக்கும்!
பெரும் பணியைச் செய்கின்ற
ஆசிரியப் பெருந்தகையீர்
அரும்புகளை அநிவு என்னும்
அரிய மணம் வீசுகின்ற
நறும் பூக்கள் ஆக்கிடுவீர்!
நாடெல்லாம் மணம்பெறட்டும்!

அறிவியலை ஊட்டி அவர்
ஆருமையை வளர்த்திடுவீர்!
நறுங் கவிதை கலைகளிலே!
நயமாகத் தோய்த் தெடுப்பீர்
உறுதியினை அவருளத்தில்
ஊன் றிப் பதித்திடுவீர்!
அவர்களது ஆற்றவினால்
அன்னை நிலம் வளம் பெறட்டு!

அச்சத்தில் மண்மறந்து
அயல் நாடுக்ஞாக்கு ஓடி - அவர்களிடும்
எச்சத்தில் வாழுகின்ற
இழிநிலையை மறந்திங்கே!
அச்சத்தின் வேரருத்து
அன்னை தமிழ்மூத்தில்!
இச்சை கொண்டு வாழுகின்ற
இங்கிதத்தை உணர்த்திடுவீர்:

குண்டுருட்டி விலையாடி
குளங்களிலே நீராடி
கண்டிருந்த இனப்பெமல்லாம்
கனவாகிப் போதொழிய - வீரானமிடும்
குண்டுகளை ஏந்தி நிற்கும்
கொடுமையுள்ள பூமி! என
கண்டஞ்சும் நிலை விடுத்துக்
கனிவு நிலை தோற்றுவிப்போம்

என்ன இல்லை இம்மண்ணில்?
எந்த வளம் இங்கு இல்லை?
தென்னை யொடுப்பனை வளங்கள்
செழிக்கின்ற வயல் நிலங்கள்
என்ன நிலை வந்தாலும்
எழுந்தாடும் கடல் வளங்கள்!
அன்னை தமிழ் ஈழத்தை
அலங்கரித்து நிற்குதன்றோ?

விஞ்ஞான அறிவு எனும்
வெளிச்சத்தில் குளித் தெழுந்தால்
பஞ்சாகிப் பலதுயர்கள்
பறந்தடித்து ஒடாதோ?
கெஞ்சி நிதம் வாழுகின்ற
கீழ் நிலைமை மாறியிங்கே
அஞ்சாது வாழுகின்ற
அரிய நிலை தோன்றாதோ?

கல்வியினால் அன்றோ!
காசினீயில் நாடெல்லாம்
நல்லபடி முன்னேறி
நவயுதத்தை அமைக்கிறது?
சொல் லுங்கள் கல்வியிலே - எம்மைத்
தோற்கடிக்க எவருள்ளார்?
வெல்வதென இவ்வுலகை
சபத முடன் கற்றிடுவீர்:

அமெரிக்க நோக்கெற்று
அம்புவியைத் தொட்டதுபோல
தமிழர்களின் அறிவியலும்
தடம் பதிக்க வேண்டாமோ?
அமைகின்ற தமிழீழ
அரிய சுடர்ப் பூமியிலே!
எமக்கான எந்திரங்கள்
இயற்றி வைக்க வேண்டாமோ?
தரணியிலே தமிழீழம்
தலை நிமிர்ந்து ஜப்பான் போல்!
அருமையுடன் வாழ்ந்திடவே
ஆர்வமுடன் கற்றுழைப்போம்!
திருமலியும் எங்களாந்து
தேசத்தை நேசித்து
விருப்போடு தேசமதன்
விடியலுக்குச் சை ஓரடுப்போம்!
தமிழீழத் தாயின் அருந்
தனையர்கள் நாங்களை
அமிழ்தான மாணவரும்
ஆசிரியப் பெரியோரும்
இமையோடு விழியாக
இணைந்திங்கு நலம்விளைத்து
தமிழீழம் தழைத் தோங்க- அறிவுத்
தண்ணீரை வார்த்திடுவீர!

படைப்பு:-13-07-1993.

(மேற்கூறித்த நாளில் வி.பு. மாணவர் அமைப்பின் ஒரு வர் பணியக்குத்தில் இடம் பெற்ற கலையரங்கில் பாடியது)

தேசத்தன்னில் பாசம் வையடா!

தாயகத்தை மறந்து ஒடுவோய்- உலகத்
தெருக்களைல்லாம் அலைந்து வாடுவரைய்!
நாய்களைப் போல் வாழலாகுமா? - உயிர்
வாழ்வதென்ன நீண்ட காலமா?

எந்த மன்னூழும் உணக்கு அள்ளியம் - உன்
சொந்த மன்னில் வாழல் புண்ணியம்
சிந்தனையைச் சிர்கை செய்யடா! - உன்
தேசம் தன்னில் பாசம் வையடா!

காட்டு மரம் கூடக் களிதரும் - பெரும்
கருணையுடன் ஆற நிழல் தருமி
நீட்டி உன்னை வளர்த்த தாயக- - நன்
நிலத்துக்குன்னால் என்ன சுகமவரும்?

கருகிவிழும் அரும்புகள் பஸராய்! - அவர்
காலடி மன் ஓளிர்வதைப் பாராய்!
அருகில் வரும் விடுதலைக் காலம் - தமிழ்
கழத்தினை வாழ்த்திடும் ஞாலம்!

படைப்பு:-22-08-1993,

பாரதி எங்கள் விழி

இன்பத் தமிழின் இனிய கவி வானில்
இருளக்கற் எழுந்த சுடர்
அன்பிற்றோய்ந்த அழகு தமிழ்க் கவிதை
அள்ளியெறிந்த கவிக் கடல்!

பாரதத்தில் நல்ல பா-ரதம் செலுத்திப்
பாதை புதிதமைத்த ஒளி
பாராகிரும் வண்ணம் பாவிசைத்த தமிழ்ப்
பாரதி எங்கள் விழி

வீரசுதந்திரத்தை வேள்ளும் துணிவளிக்கும்
வீறு கவி பொழிந்த முகில்
தீர் உணர்ந்தகவி தீரத்துயரனைத்தும்
தீரமுடனைமுத்த புயல்

சாதியில்லையெனச் சாத்ரும் கவி சமைத்து
சாகாவரம் பெற்ற கவி
மோதியுடைத் தெறிந்து மூடத்தனம் போக்க
மூர்க்கமுடனைமுந்த அரி.

போற்றும் வையம் இவனை புவியுள்ள மட்டும்
பூட்டி வைக்கும் உளச் சிறையில்
எற்றும் அறிவுலகம் - ஏற்கும் முழு உலகும்
இலங்கும் இவன் கவி மறையை!

பதிப்பு 'பூ' 1985

பாசறைக்குள் ஏசு பாலன்:

மார்கழியின் மழைமுகிலைக் கிழித்து வீசி
வல்வரசின் விமானங்கள் வானிற் சீழும்!
போர் வெறியால் குண்டுகளை மழையாய்ப் பெய்து
பூதமென உயிர்குடித்து நாசம் பண்ணும்!
நார் நாராய் உடலங்கள் பியந்து நாறி
நாக மென எங்கனுமே கோலம் காட்டுக்
சீர் கெட்ட வையத்தின் இருளை யோக்கக்
சிரித்தபடி பொற்பாலன் பிறந்துள்ளாரே!

'ஏரோதின்' வழிவந்தோர் ஏராளந்தான்!
'ஏ-கே' யை அவர் தித்தம் காத்திலேந்தி
வேரோடு அமைதியினை வெட்டி வீழ்த்தி
வீர மெனப் 'பேரங்கள்' பேசி நின்று
சேரோடு வாழுந் தோரைச் சிறைக்குள்ளாக்கிச்
சிதறுகின்ற குருதியிலே தாகூ கொண்டு!
ஆராயும் திறனின்றி அழிவோர் தம்மை
அனைத்தருள வென்று சுதன் பிறந்துள்ளாரே!

நல்லோரின் தலையில் முள் முடியைச்குட்டி
நான் தோறும் அவரை மிக வதைத்து வாட்டி!
பொல்லாரின் தலையில் பொன் முடியை மாட்டி
'பு' வாழும் வேந்தரென வணங்கி வாழ்த்தி!
இல்லாமை என்கின்ற தீயில் வெந்து

இறப் போரைக் கிஞ்சிற்றும் எண்ணிடாமல்
பொல்லாத கறை நெஞ்சோ டுறைவோர் தம்மைப்
புதுப்பிக்கப் புரட்சிமகன் பிறந்துள்ளாரே!

ஏசு பிரான் பிறந்தவிடம் துன்னைக்காட்ட
இந்நாளில் 'ஸின் மீன்கள்' வழிகாட்டாது!
ஆசையுடன் அவர் பாதம் துதிக்க வென்று
அலைவோரே! என் பேச்சைக் கேட்டுச் செல்வீர்!
குசை மரி இடந்தேடி அலைந்த வேளை
'சுற்றி வளைத்து' ஊருக்குப் புதிது என்றே!
பாலைத்துறி யாத படை வீரர் கூட்டிப்
'பாச்சறைக்குள்' பாலகணைப் பிறப்பித்துள்ளார்!

பதிப்பு :- தொண்டன் 1989-90
கிறிஸ்துமஸ், புத்தாண்டுச் சிறப்பிதழ்

கோழிக் குஞ்சுகள்

என்றும் நெஞ்சில் வஞ்சமிலா
இனியகோழிக் குஞ்சு நாம்!
தொன்று தொட்டுத் தொல்லுலகில்
தொன்றி வாழும் உயிர்கள் நாம்!

பஞ்ச மென்னம் மேளியோடு
பாச நெஞ்சு கொண்டநாம்!
வஞ்சப் பூணை கழுகு. கிரி
வருத்த அஞ்சி வாழ்கின்றோம்!

எங்கள் கூட்டைக் கழுகுக் கூட்டம்
நந்த நாளும் சுற்றாது!
பொங்கும் இரத்த வெறியில் பூணை
புகுந்து எம்மைத் தூக்குது!

கண்ணைக் கொத்தி நெஞ்சைக் குத்தி
கழுகு பசியைத் தீர்க்குது!
மண்ணில் எம்மைப் பிணங்களாக்கி
மகிழ்ந்து கூத்து ஆடுது!

தாங்கும் போது துயரம் தந்து
துட்டக்கீரி துரத்துது
வாங்கிவிட்ட முச்சைக் கூட
மறந்து சாகப் பண்ணுது

என்ற அன்னை இற கொடிந்து
இதயம் நொந்து கிடக்கிறாள்
தோன்றும் வாழ்வில் விடிவு என்று
துயரைத் தாங்கி நிற்கிறோம்.

பதிப்பு:- வீரகேசரி வாரமலர் 29-4-1984

படைப்பு:- 19-4-84

கனிவி!

உழைப் பெனும் தியாகத் தீயில்
உருகிடும் உண்ணமைத் தோழர்!
உதிர்த்திடும் வியர்வை என்னும்
உதிரமாம் உயிரின் சாறு
தணழத்துமே எழுந்தபோது
தர்மமே கனிந்த தங்கே!
தரணியிற் தியாகத் தீயும்
கனிந்திடக் கனிகளாகும்

தியாகிஷைத் தீயிற்யபோட்டு
திட்டமாய் ஏரிக்கும் போதும்!
தியாகிவின் கனிந்த நெஞ்சம்
கனித்தரு வாய் முளைக்கும்!
நியாயமாம் அவனின் ஆன்மா
நிச்சயம் கனியும் போது
நிலத்தவர் பசியின் தீயை
கனித்திடும் கனிகளாகும்!

சத்திய வேன்வித் தீயில்
ஜூனித்தது தியாக மென்னும்!
சத்துள கனிகள் நல்கும்
தத்துவக் கனிவு நீதி
வித்தது, கனிவுகொண்டு
முற்றிய தியாகமாகும்
இத்தரை வாழுவேண்டின்
இத்துணை கனிவு வேண்டும்

படைப்பு:- 13-03- 1983.

பதிப்பு:- சீரித்திரன், ஏப்ரல் 1983

‘கனிவு’ என்ற தலைப்பிலான சீத்திரப்பா போட்டியில் முதலாம் பரிசு பெற்றார்விடது.

மெழுகுவர்த்தி!

உலகத்து அரங்கினிலே உயர்வானதாய் - தான்
உதித்திட்ட மன்னங்க உழைத்து நாளும்!
பலத்துடனே வாழ நல்ல பணிகள் செய்வோன்
பாரினிலே இவனுமொரு மெழுகுவர்த்தி!

ஏர்விடித்து வயலுமுது ஏற்றங் காணும்
எழிலான நல் லுழுவன் மெழுகுவர்த்தி!
பார்மக்கள் பசி கொல்லும் பசுமைத்தோழன்
பண்புடையோன் தியாகத்தில் மெழுகுவர்த்தி!

முதுகொடிய மூட்டையினைச் சுமக்கும் போதும்
முழுநாளும் வறுமையிலே நொந்த போதும்
பொதுச் சொத்தைத் தான் திருடி உண்ணாதிற்கும்
பொன்மனைச் செம்மல் எலாம் மெழுகுவர்த்தி!

கொண்டவனீஸ் குணமறிந்து வாழும் நல்ல
குணமுள்ள மனவியொரு மெழுகுவர்த்தி!
தண்டமிழழத் தாபியன்றே பாடும் நல்ல
தண்மானக் கவிஞரெனாரு மெழுகுவர்த்தி!

தாக்கென்று வாழாது தரணி தன்னில்
தரத்தோடு வாழுபவர் மெழுகுவத்தி!
சினங் கொன்று செம்மையுடன் சேர்ந்துவாழும்
சிறப்புடையோர் எல்லோரும் மெழுகுவத்தி

படைப்பு:- 02-05-1985

பதிப்பு:- சிந்தாமணி 30-06-85

ஓ.....வையகமே!

மாசறுத்து ரட்சிக்க வந்த தூய
மனுமகனாம் யேசுவுக்கு சிலுவை தந்தாய்
நாசவழி சென்றோரைத் திருத்த வந்த
நாயகராம் நபியின் மேல் கண்ணல்ந்தாய்
தாச தட்டி கிரேக்கத்தை எழுப்பவென்று
துடிதுடித்த ஞானிக்கு விடமளித்தாய்
நெசித்தே பாரதம் மீட்ட 'காந்தி'
நெஞ்சுக்குத் துப்பாக்கிக் குண்டை ஈந்தாய்

வெள்ளையரிற் குறைவுல்ல கறுப்பரென்றே
விளங்க வைத்த தூய கெண்ணடிகணோடு
'கிள்ளிவிடக் கிழரயல்ல' நாங்களன்று
கிளர்ந்தெழுந்த 'கிங் மாட்டின் ஊதர்' தம்மின்
பிள்ளை நிகர் உள்ளம்மத 'ரவைகளாலே'
பிளந்தெறிந்து குருதியினைக் கொட்ட வைத்தாய்
கள்ளமிலாக் கனிவு மனத்தோரையெல்லாம்
காசினியே வணத்தக்கிண் நாய் ஓய்ந்திடாயோ?

பண்ணடான் தொட்டுலகே பயங்கெளாது
 பாதகமே இன்றும் நீ புரிகின்றாயே
 குண்டுகளைப் படைப்பதிலே போட்டி போட்டு
 குவலயத்தைக் கொலைக் கிடங்காய் மாற்றுகின்றாய்
 உண்டுகளாய்ப் பூவினிலே தேனை மாந்தி
 வாழ்ந்தாலும் இன்பமட்டா! வானரம் போல்
 கண்டதையும் உண்டொழுகல் மாபேற்றி பேன்
 கைகளிலே கொலைக்கருவி அவை கொள்ளாவே

உண்மைதான் உயர்வென்று ஒதுகின்றாய்
 உண்மைக்காய் உழைப்போரை வீழ்த்துகின்றாய்
 வண்ணமிகு சுதந்திரத்தை! மனிதர் தம்மை
 வாழ்விக்கும் உரிமையினை வாழ்த்தும் நியோ
 திண்ணமுடன் அதைக் காக்கத் திரஞ்சுவோரைச்
 சினங்கொண்டே! சிரங்கொய்து மகிழ்கின்றாயே!
 பண்பாட்டுப் பாருலகே நீ தழைக்கப்
 பசி கொண்டு அன்புவழி சென்றிடாயோ?

பதிப்பு:- 'வாலிபு' 1989 தூண்

தெருவில் நிறுத்தாதீர்!

உழைத்துழைத்து வளம் படைத்து மனையக்கத்தை
 உயர்வான வரும்படியின் சிகரமாக்கி
 தழைத்தோங்கி நாடுயரப் படிகளாணோம்।
 சந்தகியாய்த் துயர்படிந்த சடிதமாணோம்।
 இளைத்திட்டோம்! சிறுநாராய் இயலாதென்னும்
 இழி நிலைக்கும் ஆளாணோம் இருளில் வீழ்ந்தோம்
 பிழைத்திந்தப் பூவுலகில் நாழும் வாழும்!
 பிரியமுடன் உதவத்தான் மனிதரில்லை.

துண்டாடுகின்றார்கள் தோட்டந்தனை
 துண்பத்தை முதுகினிலே சுமையாய்: ஏற்ற
 திண்டாட விடுகின்றார் தெருவில் எம்மை
 'தேசத்தின் முதுகெலும்பை' முறிக்கின்றாரே!
 கொண்டாடுகின்றார்கள் குழறும் எங்கள்
 குளிர் நெஞ்சின் குழறலொலி கேட்டிடாமல்
 சண்டாளத்தனமென்று சாற்றி வைத்தும்
 சற்றுமதை உணராமல் 'ஆடுகின்றார்'

தேயிலையை இறப்பரினை கொக்கோ கோபபி
 திருத்தமுடன் கறுவாயை கராம்பு ஏலம்
 ஆயபன் சரக்குகளை விளைய வைத்தோம்
 ஆற்றலுடன் குறைபாட்டைக் கணையவைத்தோம்
 தேயமதின் வேருக்கு உரமாய் ஆணோம்
 சிறப்பொன்றும் காணாது தேய்ந்தே நின்றோய்.
 நேயமுடன் சிந்திப்பீர்! தெருவில் எம்மை
 நிறுத்துகின்ற நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொள்வீர்

பதிப்பு சிற்தாழனி 5-3-1989

கலப்படக்காரன்

அரிசியிலே கற்களினைச் கலந்துவிற்றாய்- நல்ல
 அங்கூரபாலில் நீர் கலந்து காக்கபெற்றாய்!
 உருசையுள்ள சர்க்கரையில் மணலைத் தூசை -நீ
 ஒன்றாகக் கலந்த பின்னர் கடையில் வைத்தாய்

மிளகாயில் செங்கட்டித் தூணைச் சேர்த்து
 மிடுக்காகப் 'பைக்கட்டில்' அடைத்து விற்றாய்!
 இனகாத நெஞ்சோடு கச்சான் கோதில் -நீ
 எண்ணெனினை விடித்தெடுத்து 'என்' நெய்யென்றாய்!

கணிகஞ்சடன் காய்வகையைக் கலந்தாய் - நல்ல
 கற்கண்ணைக் கண்டதுடன் கலந்து விற்றாய்
 இனிப்பான பண்டமெனச் செய்து வைத்தாய் - அதில்
 இனிப்புக்குப் பதிலாக எதையோ சேர்த்தாய்!

புளியினிலே பிழிந்தெடுத்த சக்கை சேர்த்தாய்!-ஒன்றும்
 புரியாத மக்கஞ்சலைப் புளிதாணன்றாய்!
 எழிலான மஞ்சளினை அரைத்த தூளில் -நீ
 இனக்கமெனக் கோதுமையின் மாவைச் சேர்த்தாய்

சிறுமூந்தை பால்மாவில் சண்ணாம்புத் தூள்-நீ
சேர்த்தொன் குடலனின்து சாகவைத்தாய்!
வறுத்திட்டத் தோப்பியிலே கரியின் தூளை-நீ
வாகாசத் தான் சேர்த்து வாழ்வழித்தாய்!

எல்லாமே வெந்து பணம் பொருளைச் சேர்த்தாய்-நீ
இறந்த பின்னர் கொண்டு செல்ல எதனை சேர்த்தாய்
பொல்லாத நெஞ்சடையோய் புழுத்து நாறி-உன்
பூட்டு மண்ணுடனே கலக்கும் பாராய்

படைப்பு:-18.5.85

பதிப்பு:-29.9.85 திந்தாமணி.

அன்னை

என்னை இந்த மண்ணின் மீது இவங்க வைத்தவன்
அன்னை- இவங்க வைத்தவன்
கண்ணே என்று, கணியே என்று
காக்கு வந்தவன்,
அன்னை காத்து வந்தவன்!
என்னைக் காத்து வந்தவன்!

பத்துமாதம் சுமந்து கருவில் பாதுகாத்தவள்
அன்னை பாதுகாத்தவள்
முத்தமீந்து முறுவலீந்து
முகம் மலர்ந்தவள்- அன்பு மழை பொழிந்தவள்
அன்னை- துயர் களைந்தவள்!

குருதி தண்ணைப் பாலதாக்கி குடிக்கத் தந்தவள்!
அன்னை குடிக்கத் தந்தவள்
அன்னை- வடித்துத் தந்தவள்
என்றும்,
குருகும் மெழுகுவர்த்தி போலே ஒளியைத் தந்தவள்
அன்னை- ஒளியைத் தந்தவள்

கண்ணே கண்ணே என்று கொஞ்சிக்
கடவுளானவள்!
கண்முன் கடவுளானவள்.
உண்மையன்பின் அடிவமாகி
உயிரிற் கலந்தவள்
என்றன் உயிரிற் கலந்தவள்.

படைப்பு:- 04-12-84

பதிப்பு:- தீரகரன் 14-12-84

● சங்கீதம் பாடிவருவாளாம்!

கொட்டுமழை தான் கொட்டிக் குட்டைகளும் தான்
நிரம்பும்

குளிர்காலம் வந்தாலே போதும் - அவள்
கிட்டவந்து நித்திரையில் கிணுகினெனக் காதுக்குள்
கிளி மொழிகள் பேச வருவாளாம்!

சட்டென்று தட்டிவிட்டுச் சனியனே என்றாலும்
சளைக்காமல் ஓடிவரு வாளாம் - அவள்
பட்சமுடன் நம்முடலைப் பங்கெணவே தானென்னிப்
பட்டென்று முத்தமிடுவாளாம்!

கட்டிலறையானாலும் கடைத்தெருவேயானாலும்
கண்டவிட மெல்லாமே காதல் - நாம்
தொட்டிலிலே கிடந்தாலும் துவண்டகிழமானாலும்
சொந்தமெனக் ‘கொஞ்சிவிடு’ வாளாம்!

இட்டமுடன் எமையனுகி ‘இன்பத்தை வயிறார்’
‘இச்சையுடன் தானு றிஞ்சு வாளாம்- இந்த
‘கட்டமுகி’ தன்னெயாரு காஸ்நடையும் விரும்பாத
காரணத்தை என்ன வென்பேணாம்?

வெட்செற்ற இவ்வழகி ஷேட்கைபுடன் எமையனுகில்
வேதனைக் குட்படுத்து வாளாம் - தினம்
நட்ட நிசி வேளையிலும் நம்முடைய தூக்கமைத்
நாசமெனப் பண்ணி விடுவாளாம்!

சட்டையளியாத இவள் சங்கிதம் பாடித்தான்
சல்லாபம் பண்ண வருவாளாம் - மிக
மட்டமில்லை உறவாலே! மலேரியா' வந்துடலை
வாட்டுமையா வஞ்சியிவள் நுள்ளபு

வேதனையில் வேலை செய்து வருவதோம் நாமும்
நாட்டுத்தொழிலை வீட்டில் வாட்டுகின்றோம்

நாட்டுத்தொழிலை வீட்டில் வாட்டுகின்றோம் நாமும்
நாட்டுத்தொழிலை வீட்டில் வாட்டுகின்றோம் நாமும்

● சித்திரையே ஏதுசெய்வாய்?

குத்துவரும் சித்திரையே! எமது வாழ்வில்!

புலர் வேதும் கொண்டு வரும் நோக்க முண்டா? காத்திருந்து! காத்திருந்து விடிவு தன்னைக்

காணாது கடுமிருளில் வாடுகின்றோம் நேக்தோத்தைப் பறிகொடுத்தோன் நிலையில் நாமும்

நீக்கிரில்லாச் சுதந்திரத்தை கிழந்து நானும் நீச்கவிடுகின்றோமே! குருதி நீரில்!

நீ யெம்மை மீட்க வெது கொண்டு வாராய்?

வீடிமுந்து பொருளிமுந்து விதி நின்று!

வேதனையில் வேலைகின்றோம்! விதியே யென்று!

குடிமுந்த குயிலாணோம்! கொடிய காக்கை

கொத்தியெமை சிரட்டிடவே சிதறயோடி! நாடிமுந்து! உககத்து தெருக்கள் மீது!

நாதியற்று அலைகின்றோம்! அகதியாகி!

ஓடிமுந்த ஆமையினம் உயிர் வாழாது

உககத்தில்! நாடிமுந்தோம்! நாமுமாகிதே

மங்கையர்கள் கற்பிழுந்தார்! மணவறைக்குள்
மணமக்கள் ‘ஷல்’ விழுந்து பின்மாகின்றார்
பொங்கலுக்கு கிரருக்கப் போன மக்கள்!
பொசுங்குகின்றார் வயற்காட்டில் புழுக்களாக!
எங்கெங்கும் வெடியோசை! சூத்து வெட்டு
இரைந்து வரும் கண்ணேரோ டிரத்த ஆறு!
வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டு நிலையை மாற்றி
விடிவளிக்கச் சீத்திரையே! ஏது செய்வாய்?

பதிப்பு:-1986. ‘தொ ஸ்டன்’ சித்திரை மலர்

● மேதினி நிமிரும் மேதினம்!

வையகத்தின் திக்கெட்டும் வாழுகின்ற
மானிடத்தின் உயிர்நாடி. உழைக்கும் மக்கள்
உய்யவென ஒன்றாகிக் கைகள் கோர்த்து
உரிமைக்காய் குரலெழுப்பும் புனித நந்தாள்
செய் தொழிலே தெய்வமெனப் போற்றும் மக்கள்
செந்தீரில் குளிர்த்தத்தினால் சிவந்த பொன்நாள்
மெய்யான யுகவிடியல் தோற்று விக்க
மேதினத்தில் உறுதியுடன் நிமிரவோம் ஒன்றாய்

குனிந்துடலம் தனைப் பிழிந்து உழைத்தும் இந்தக்
குவலயத்தில் உழைப்பவர்க்கு நீதியில்லை
நனைந்த விழி! நலிந்தவுடன்: கிழிந்த! ஆடை
நகரநிலை! வாழுவிலொரு விடிவே இல்லை!
நினைந்துருகிக் கிடந்துழலும் உழைக்கும் வர்க்கம்
நிலமதிரத் துணிந்தொன்றாய் எழுந்து வீட்டால்
சின்த விழிச் சிவப்படங்கு முன்னர் மன்னில்
சிறப்பான செம்மலர்க்கி சிரிக்கக் காண்போம்!

வீரமொடு தற்கொடையைக் கலந்து நித்தம்
 வேள்வி செய்யும் தமிழிழப் புனித மன்னில்
 வேர்விடுத்த துயரங்கள் அணைத்தும் முற்றாய்
 வீழ்த்தியிங்கு மகிழ்வளைகள் துள்ள வைக்கப்
 போர் தொடுக்க மே நாளில் உறுதி பூண்போம்
 பூபாளம் பாடிவரும் விடியல் காண்போம்-
 சீர் பொலிய மேதினியை நிமிரச் செய்யும்
 செப்பரிய மேதினைத்தில் ஒன்று சேர்வோம்,

படைப்பு:- 28-04-93

இன்பப் பொங்கல்

போரடங்கி அழமதி வர! வாழும் மக்கள்
 பழுகத்தில் மகிழ்வளைகள் பொங்கிப்பாய
 ஊரடங்கிக் கிடவாமல் உயிர்ப்புக்கொண்டு
 உறுப்பகையின் துயரறுத்து உள்ளம் பொங்க
 சீரடங்கும் புதுணாழ்வு சிரித்துப் பொங்கச்
 செம்பரிதி வாண்டியில் உதிக்கும் காலை
 போரடித்த நெல்லரிசி பாலில் போட்டுப்
 பொங்குகின்ற இதுவல்லோ இன்பப் பொங்கல்!

பஞ்சமறப் பசிதொலையைப் பாரில் எங்கும்
 பக்கமே வளம் ஆர்ப்பரிக்க நிறைவு பொங்க
 அஞ்சகின்ற நிலைமாறி அடிமைத்துன்பம்
 அகன்று விட! விடுதலையால் வாழ்வு பொங்க
 கொஞ்ச வரும் குழந்தை மனம் போலே தூய்க்கம
 கொலு விருக்கும் மனிதமனம் மலிந்து பொங்க
 செஞ்சுடரைத் தோத்தரித்து உழவு மக்கள்
 செய்கின்ற இதுவல்லோ இன்பப் பொங்கல்!

பச்சரிசி பால் பயறு கரும்பு வெல்லம்
 பழம் சேர்த்துப் புதுப்பாணை அடுப்பிலேற்றி!
 கச்சிதமாய் வயல் விளைய வைத்த வெய்யோன்
 கருணைக்காய் உழவர் செய்ந்திரிப் பொங்கல்!
 தெத்திருநாள் தமிழர்க்குத் தலைநாள் என்னும்
 தந்துவமும் தன்னகத்தே கொண்ட பொங்கல்
 இத்தரையில் புதுவாழ்வின் வருகை கூறும்
 இவ்வரிய பொங்கல்லோ! இன்பப் பொங்கல்!

படைப்பு:- 24-12-1992

பதிப்பு:- 10-01-1993 ஏரேகேசரி

வாழ்வு விடியும்

அன்பு தன்னை வளர்ப்பதாலே அமைதி எங்கும் குழும்
 துண்பமில்லா நிலையில் வையமிகுஞ்சுதமாய் வாழும்
 ஆசை தன்னைச் சுருக்கிக் கொண்டால் அல்ல
 தானே சுருங்கும்

ஈசனருளாலே உய்யும் நிலைமை வந்து நெருங்கும்
 இன்பமென்ற ஒன்றைத்தானே இதயமெல்லாம் விரும்பும்
 ஏற்றத்தாழ்வு இல்லா நேச வாழ்வில் காது அரும்பும்
 ஈட்டு கின்ற செல்வம் மாந்தர் இறப்பினோடு முடியும்
 நாட்டி வைத்த அறத்தின் நிழல்மறுமையிலும் படியும்
 உலகில் உண்மை நீதி நேர்மை கொண்டு வாழ்வு வாழ்வு
 கலகம் பண்ணி உலகை ஏய்க்கும் கயவர் கட்கோ
 தாழ்வு

ஊஞ்சலாடும் மனத்தர்வாழ்வு உறுதியற்று அழியும்
 சாய்ந்திடாத கொள்கை கொண்டோர் சரித்திரமோ
 மினிரும்

என்றும் வாழ்வில் அஞ்சிடாத இதயபலகை வேண்டும்
 நங்கு பேணி வளர்த்துக் கொண்டால் வாழ்வில்
 வெற்றி தோன்றும்

எடு தூக்கி ஒய்ந்திடாது என்றும் பயிலல் ஞானம்
கூடுமறிவு குறைந்துவிட்டால் இழிவு மிக ஈனம்

ஐக்கியத்தைப் பேணிவாழல் மாந்தர் தமது கடமை
சக்கருநாறாய் அதைடைத்தால் சுகங்களேது? மடமை

ஓள்ளை யோன்று விழுங்கி விட்டால் எஞ்சவது
பூச்சியம் என்றும்வை இணைந்து நின்றால் நலத்தைக்கானும்
இராச்சியம்

ஓடும் குஞ்சிலில்பு உடலில் ஒழுகும் வியர்வை உப்பு
நாடி ஓன்று கூடிவிட்டால் நமக்கு எவர் ஒப்பு?

ஓள்ளியிகள் பேகவதால் ஆக்கமில்லை அழிவே
செவ்வையாக ஓள்ளை சொள்ளாள் சேர்ந்ததாழுகின்
விடிவே!

பதிப்பு:- தொண்டன் 17-08-87

சமாதானம் செழிக்கவேண்டும்

எல்லோர்க்கும் எவ்விடத்தும் எந்த நாளும்
இனிமை தரும் சமாதானம் நிலவவேண்டும்!
சொல்லாலும் செயலாலும் சுருதி கூட்டி
சுகம் நாலும் சமாதானம் வளர்தல் வேண்டும்!

சமாதானம் எலும் குளிர்ந்த மழையினாலே
“சமர்” என்னும் கொடுந்தியை அணைக்க வேண்டும்
கிமாலயம்போல் இனப்மது உயால் வேண்டும்!
ஏற்றத்தாழ் வெனும் பேயை ஒட்டல் வேண்டும்

யுத்தத்தால் அழிவின்றி ஆக்கமில்லை!
யுகமெங்கும் சமாதானப் புரட்சி வேண்டும்!
சித்தத்தில் சமத்துவத்தை வளர்த்தல் வேண்டும்!
செகமெங்கும் சிரிப்பினொலி கேட்க வேண்டும்!

உழைப்போரின் வாழ்க்கை நிலை உயரவேண்டும்!
உவகையோ நெஞ்சமெல்லாம் மலர் வேண்டும்!
ஆழப்ப நிலை முற்றாக மாற வேண்டும்!
குவலயந்தில் அணமதியொளி பரவவேண்டும்!

தினந்தோறும் சமாதானம் செழிக்க வேண்டும்!
தீராத பகைக் கொடுமை அழிவவேண்டும்!
மனந்தன்னில் யான் கொண்ட ஆஸ்ச இஃதே!
மனிதர்களே உணர்ந்திடுங்கள் உயர்வு காணபோம்.

பதிப்பு:- 9-11-86 சிற்றாமணி

சொர்க்கத்திலுள்ள அப்பாவுக்கு

அப்பு!

உன்ற உதிரத்தில இருந்துதான்
உருவாயியவன் நான்!
நீ! தன்மானத்தடாகம்
அந்தத் தன்னீரால்தான்!
என்னைக் குளிப்பாட்டி வளர்த்தாய்
சன்மானங்களுக்கும்!
அற்ப சலுகைகளுக்கும்
தன்மானத்தை விற்காத ‘வல்லியம்’ நீ,
அயில் உள்ளவர்களுக்கு
ஏழையாய் இருந்தாலும்!
அருவருப்பாக அமையாது
அன்போடுதான் வாழ்ந்தாய்!
வயலில் கணை பட்டுங்கிக் காட்டி
வாழ்வுக்கு வழி காட்டினாய்!
முயல்! மூளை பன்றி! காட்டெருமை
என்? மூர்க்கழுள்ள யானைகள் கூட!
எங்கள் வயல் எல்லைக்குள்
அடி வைக்க விடாது துடித்து விரட்டி!

□ நிலா தமிழின் தாசன்

அஞ்ச வயதிலேயே எனக்கு
அனைத்தும் விளங்க வைத்தாய்
செயல்தான் சிந்தனையின் முற்றுப்புள்ளி
எனச் செப்புவாய்!
ஏன் செய்தே காட்டினாய்!
கள்ளுக் குடிசை வாயாலே நீ
கம்பராமாயணத்தைப் பொழிய- நான்
அன்னிப் பருகிய அந்த
ஐயிரண்டு வயதை என்னால் மீனப் பெற முடியுமா?
அப்பு! எல்லாவற்றையும் விட
அம்மாவோட அம்பது வருசம்
அன்போடு வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறாய்
அன்னனில் நம்பிக்கையிழந்த நீ
என்னிடம் தான் அம்மாவை ஒப்புவித்துக்
கண்மூடிய! கண்மூடிய தந்தைக்கு ஒரு பிடி
மன் போடவும் நான் கொடுத்து வைக்கவில்லை
தன்னந்தனியனாய் என்னைத் தோளில் சுமந்து
கொஞ்சிய உன்னை நால்வரில் ஒருவனாய்க் கூட
ஒரு முறை சுமக்க முடியாது போன பாவிநான்
காரணம்! உறுமலுடன் வந்து நின்ற வாகனம்
அதிலிருந்து குதித்த சப்பாத்துக் கால்கள்!
ஐயோ! ஏன்பு என்னைத் தன்மான மூட்டி
வளர்த்தாய்?

படைப்பு:- 20-01-1985

பதிப்பு:- 10-02-1985 ஸீர்கேசர் வாரமலர்

ஓரு மனிதாபிமானச் சந்திப்பு

மனிதாபிமானம் மரணித்துப் போய்விட்ட இந்த
மண்ணில்
இரண்டு இளநெஞ்சங்கள் சந்தித்தன
அந்த இளைய நெஞ்சத்து நிலப்பரப்புக்களில்
மரணித்துப் போனதாகிய
மனிதாபிமானப் புழுபங்கள்
மரணிக்காமலே ஜனனித்துக் கிடத்தன
'கடு' கட்டத் தெரியாத இனத்திற் பிறந்த
ஞற்றத்திற்காக
'பூஷாக' காண்டில் 'காகங்களாலேயே'
கடு கட்டப் பயற்றுவிக்கப் பட்ட
இந்தக் குயில்
வீடு நோக்கி விழுவிக்கப்பட்ட பேசது
வேள்விக்குச் செல்லும்
வெள்ளாடு போல விழித்தபடி
அந்த ரயில் பெட்டிக்குள் குந்தியிருந்தது.
நம் நாட்டுப் பயணக் கதைகள் யாவும்
மரணக் கதைகளானவைதாமே?
யாற்றேவியென, உத்தரதேவி, ஹிஜிரா கூட
எத்தனை எத்தனைமுறை இரத்தாபிஷேகங்களை
ஏற்றுக் கொண்டன.

எதிராசனத்திலிருந்து
பருந்தென்று நினைத்த அந்தப் பறவையின்
விருந்தான பேச்சில் விளக்கிறறு
இது ஒரு வெள்ளைப் புறா என்று
மனிதாபிமானப் பூக்களிலிருந்து வடிந்த
அனுதாபத் தேனாகு என்னை அபிஷேகம் செய்தது
அந்தக் குளிரப் பிரதேசத்துக் குளிர்முகம்
என்னைப் பார்த்து
நீங்கள் கடு கட்டினாற் கூட
உங்கள் வீட்டில் 'ஓடியல்கள்' குடிப்பதில்
நான் சந்தோஷப் படுவேன் என்று சப்தித்தது
'மாகோவில்' வைத்துக் கைகுலுக்கும் போது
பனித்த விழிகள் கொண்ட அப்பறவையுடன்
ஒட்டி வாழுவாம் என எண்ணமிட்டேன்
அரக்க மனம் கொண்ட அண்டங்காக்கைளி ச்
குருதி தோய்ந்த இராட்சத் அவருள்
கண்முன்னே தோன்றி
என்னை அச்சறுத்த
எனது சிந்தனைப் பறவை திக்குழக்காடியது.

பதிப்பு:- புதிய உலகம் 1987 தெ/மாசி

பாதை

தம்பி! என் தங்க மகனே।
கடைசியாய்ப் பிறந்து
முதல்வணாய்ப் போன முத்தடா நீ!
காதலிலிருந்து விரத்தை வளர்த்துக் கொள்ளாது
வீரத்திலேயே காதலை வளர்த்துக் கொண்ட
வித்தகன் நீ!

அறிவென்னும் இரும்புப் பொடிகளை
அலசி உறிஞ்சிய காந்தம் நீ!
செயலுக்கும் சிந்தனைக்கும்
ஒட்டுப்போட்டு உறுதியை வளர்த்து
உவகை கொண்டவன் நீ!

என் வயிக்குக் குகையிலிருந்து
புறப்பட்ட “வல்லியம்” நீ
கீற்றுக் கட்டுகளை அறுத்தெறிந்து
கை வீசி நடக்க வைப்பதென்னும்
முயற்சியில்
புயல் வேகத்தோடு போனாயே
ஆமாம் நீ போன பாதையில் குறுக்கிட்ட
புழுதிகளையும் சருகுகளையும்
பறக்க வைத்துப் புனிதப்படுத்தியிருப்பதைக்
காண்கிறேன்.

நீ திரும்பி வர மாட்டாயெனச் சில
தேவரகனும் தேவாங்குகளும்
‘திருவாய்’ மலர்ந்திருக்கின்றன
அப்போதெல்லாம் நீ கிடந்த குகை
புகையில்லாது நெருப்பாகக் கணல்கின்றதை
நான் மட்டுமே அறிவேன்.
ஆணால் நீ என்னைத் தேடி வராகிட்டாலும்
நான் உன்னைத் தேடி வரமுடியாதா. என்ன?
நீ போன பாதையில் நானும் போக
முடியுமென்பதை
இதோ உனர்ந்துகொண்டேன்!
நிச்சயம் உன்னைச் சந்திப்பேன்!
நீ போன பாதை திரும்பக் கூடாத பாதைதான்
திரும்பக் கூடியவர்கள்
விரும்பக் கூடாத பர்தைதான் அது

படைப்பு:- 7-7-1985 புட்டாதி, ஜப்பா 1985

பதிப்பு:- “புதிய உலகம்”

ஒர் அகதியின் பட்டல்

அறை பள்ளிக் கூடம்
பயிற்று வந்தார்கள் எம் பாலங்கள்!
இன்றோ!

அடும்பத்தோடு நாம் துயின்று கொண்டே!
வாழ்வின் துயரப் பாடங்களைப்
பயிற்று கொண்டிருக்கும் அகதிமுகாம் இது!

மூப்படைந்த கிழங்கள் முடங்கிக் கிடப்பதனால்!
மூப்படைந்த கள்ளியர்க்கு இட்கு
போய்ப்பதுங்க மூலையீல்லை!

பிரசவங்கள் ஒரு பக்கம்!
பிற சவங்கள் மறுபக்கம்!

நொயுற்ற தாயின் முணக்கலையே தாலாட்டாய்!
நம்பி சண்வளரும் சிச்கிகள்!

'விரசதாப விளக்குகளை' அவணக்க முடியாமல்
விடியவிடிய ஏரிய விட்டபடி
விழி ஏரியும் இளற்தம்பதிகள்,

'ஓரங்' அரிசி பெறுவதற்கு
ரோசத்தை அடகு வைக்கும் அவல நிலை
படி அரிசி அளக்கையிலேயே!

பிடி அரிசி பிடுங்கும் 'கட்டுறவுப் பேய்கள்'
தவித்த முயலடித்தல் என்பதற்குத் தகுந்த
விளக்கம் இது!

யாரும் வழங்கும் நிதிகளில்!
கிள்ளி கிள்ளி அள்ளுவதுடன்!
பேரும் புகழும் பெறும் கிராமத் தலைவர்களில்!
அக்கிரமங்கள்! அக்கிலியாய் எமை வாட்டும்!
பஞ்சத்தால் வாடிய எம் பருவப் பெண்களின்
மேனிப் பயிர் வயலை!
நன்குத்தனமாய் மேயத்திற்கும் சில நரதாகங்கள்
மாடுகளாய்!

தேடல்! கடத்தல்! மனிதவேட்டைகள்! கொஞ்சமா?
இத்தனை இடுக்கண்களுக்கு மந்தியிலும்!
நம்பிக்கை தனராத நாம்!
இருஞ்சுக்குப் பின்னுள்ள விடியலுக்காகக்
ஏத்திருக்கின்றோம்,

பதிப்பு:- 'தெள்ளடன்' ஆணி 1987

வாயில் போட்ட மண்

அகிம்சை வாதிகள் போர்வையை அகற்றினார்.
ஆயுத வாதிகள் தாமெனச் சாற்றினார்.
இரட்சகர் தாமென இயம்பிய கூட்டமேர
இராட்சதர் தாமெனும் உன்மையை உணர்த்தினார்
அமைதியின் ஒப்பந்தம்
அசலின் தீப்பந்தம்!
விடுதலைப் பாதையில்
வெட்டிய படுகுழி!
தமது மண் காத்திட
எமது வாய் இட்ட மண்
சீதையைக் கவர்ந்திடா “இராவணர்” தம்மையே
வாதைகள் பண்ணிட வந்ததேன் வானரம?
எமக்குள்ளே ‘விசீசனர்’ எத்தனை? எத்தனை?
எதைச்சொல்ல எதைவிட அப்பனே! அப்பனே!
வைத்தியன் சாடையில் நோய் நொடிப் பீடைகள்
வசந்தங்கள் உலாவர வழி தோறும் பாடைகள்
பொய்மைக்கு முடி குட்டல்
பொவிவான மலர் வாசம்.
மெய்மைக்குச் “சிறை வாசம்”
மேதினில் துயர் மேகம்
தியாக வேள்வியில் இந்திர ஸித்துக்கள்

தேடியே தலை கொய்யும் ஆதிக்கப் பித்துக்கள்
மாடு மிதித்துத் துடிப்பவன் மார்பினில்
மாமத யாசையின் பாதச்சவடுகள்!
‘பாசம்’ என்ற முகவரை தீட்டியோர்
‘பாசிசம்’ என்ற முடிவுரையைக் காட்டியார்
அகிம்சா மூர்த்திக்கு ஆயுத பூஜைகள்!
அருமைத் தமிழரின் குருதியால் அபிஷேகம்!
தமுவல் நடிப்பினில்
குரல்வளை நெரிப்புகள்
தீயணைப்புப் படைகளே
தீயிடும் இழிநிலை!
விடியலைத் தேடியோர்
விழிகளில் வெல் துணை!
உலகத்தில் இன்றைய
உச்சச் சதியிடே

பதிப்பு:- சோனைத்தென்றல் 1988 / 1989 மாசி இதழ்.

தங்க நிகர் தமிழீழ மாணவனே!

எண்ணென் வற்றிய
குப்பி விளக்கொளியில்
கண்ணை விழித்துக் கற்கின்றாய்!
சொந்த மன்னை நேசித்தே நீ
துளிந்துன் காலில் நிற்கின்றாய்!
அறிவைக் கெடுத்து
எமது இனத்தின்
ஆணி வேரை அறுத்திடவே
வெறியர் போட்ட
திட்டம் அளவத்தும்
வீழ்த்தி மிகித்து நிமிர்கின்றாய்!
அறிவியலோடு தொழில் நுட்பங்கள்
ஆழ்ந்து கற்றே நீயுயர்வாய்!
உண்ணால் உனது
வீடும் உயரும்!
வீடுகள் உயர அதனால் உந்தன்
நாடே உயரும் நன்கறிவாய்
பள்ளிப் படிப்பால் மட்டும்
இங்கோர்

பசுமை பூத்துக் குலுங்காது!
அள்ளிப் பருச வேண்டும் பல்ஜுறை
அறிவை
அதனால் ஒன்றும் குறையாது!
மேலும்,
போராட்டம் தான் உந்தனது
கல்விப் பயிரின்
புனிதக்கவசம்' என்கின்ற!
மின்னும் வரியை உண்ணிப்பாய்
உணர்ந்தே நீயும் உயவதற்கு
உரிய வழியைத் தேர்ந்திடுவாய்,
ஒளியாய் மன்னில்
உயர்ந் தெழுவாய்

பதப்படு:- 19-07-1993

• தென் தமிழ்முத்தில் தி!

தமிழ்வெள்றால்
தயை அந்த தண்டிப்பு!

'சித்தாண்டியில்'
அப்பாவி இளைஞர்களின்
தலை துண்டிப்பு!
துண்டிக்கப்படும் தலைகள்
முடிவுரையல்ல!

அவை!
தமிழ்முத்தின் முன்னுரைகள்.
"அம்பாறையில்"
அதர்மத்தின் கோரங்கள்!
அதி முகாம்களிலும்
தமிழர் உயிருக்குப் பேசப்படும்
பேரங்கள்!

பண்டங்கள் விற்கும்
கல்முனைச் சந்தையில்
தமிழர் உடற்
அண்டங்கள் தொங்கினும் வியப்பிள்ளை
செம்மையுடன் துவங்கிய
தும்பன் கேணியே இன்றோரு

துங்பக் கேணி!

பசுமை கொஞ்சிய 'பாலையடிவட்டை'
இன்று
வெறும் பாலை வெட்டையாய்
கொக்கொட்டிச் சோலையிலும்
கொலைஞர்களின் 'ஆலை'
'மண்டுரி'

துயரமே மண்டிய ஊராய் இன்று
ஐம்பத்தாறில் (1956)
சிங்களப் படையை முதன் முதலைய்
சங்கரித்த மறவர்கள் நிறைந்த
துறை நீலா வணையிலும்
உறைந்துள்ள துயரம்
அப்பைப்பா!

மட்டக்களப்பே மட்டமாய் போனதா?
மோகனம் பாடிய வாவி மீண்களும்
முகாரியே பாடும் இன்று
திருக்கோணமலையின்
திசையெட்டும் தி
நறுக்கோடு தமிழ்பேச நடுங்கும் நா
வெருகல், கங்கையிலும் தமிழரின்குருதி!
ஆணால்!
வெற்றியில் உண்டு தமிழர்க்கு உறுதி!
'முதுார்' வயல் பரப்பெல்லாம் முள்!
பசிய நிலமெல்லாம் பாழ்!
பார்க்குமிடமெல்லாம் எதிரியின் கால்!

'தம்பலகமந்தில்' தணல்!
நிலா வெளியிலும் நெருப்பு!
அம்பறு பிட்டியில் வம்பரைவின் குகை!
குச்சவெளி, திரியாய் ஊர்களிலும்
அச்சறத்தலென்ற அவை!
தென் தமிழ்முத்தின் தென்றற்காற்றிலும்
செந்தமிழர் குருதியின் சிதறல்கள்!
ஆயினும்! அங்கே
ஏன்களில் வாசம் செய்யும்
வரிப்புலிகள்
மனங்களில் உறைந்துள்ள உறுதியும்
மக்களின் குருதியும்!
புதிய வர்ணாற்றை நிச்சயம் வரையுகி
அப்போது!
அத்தனைதுயர்களும் மறையும்
ஆவற்றும் எங்கனும் நிறையும்

படைப்பு:-25-08-1993

படிப்பு:-5-11-1993

விடியலின் ஒளியில் குளித்திடும் தேசம்

பூமிப்பந்தெலும் பொற்றாய் மதியில்
புத்தம் புதிதாய்
ஒருதேசக்குழந்தை
பிறந்தது கண்ணார்,
முப்பது நெடியஆண்டுகளாக
அடிசமைச்சிறை எனும்
கருவறைக்குள்ளே
துடிக்குக்கிடந்த
'எரித்திரியா'
இனிதாய் மலர்ந்து
சிரிப்பது காணீர்!
நித்தம் நித்தம் ரத்தக்குளியில்
நெடுநாள் உழன்றும்
நெஞ்சரம் தலரா நிலையினிற்கண்ண்று
நின்றதனாலே!
இன்றது திமிகும் நிலையினைக்கண்டது!
வாயும் மனமும்
நிறைத்திட நாமும்
எரித்திரியா வாழ்க என்றே!

இன்றமிழ் கொண்டு வாழ்த்தியே
வைப்போம்!
நாளை நிச்சயம்
நந்தமிழ்
ஈமக்குழந்தையும்
பூமியிற் பிறந்து
பொலிவாய்ச் சிரிக்கும்
தேதியின் வாசம்
திசையெல்லாம் மனத்தும்
எதிரிகள் தலையிங்
இடியென உறைக்கும்!
விடியலின் ஒளியில் எம் தேசம் குளிக்கும்

பதிப்பு:- 9-6-93

விடியும்!

இந்த மனைனின்
விடியலுக்காக கூவுகின்ற
சேவல்களின் குரல்வளைகள்
அநியாயமாக அறுக்கப்படுகின்றன!
ஆனாலும் என்ன!
விடியக்தான் போகிறது!
எனைனின்!
பிஞ்சக்குஞ்சகள் மட்டுமல்ல
பெட்டைக்கோழிகளும்
பெருங்குரவின் கல
ஆரம்பித்துவிட்டது.

பதிப்பு:- 'தாகஷ்'-1988

வடு

எம்மை நக்கவெள
எழுந்து வந்த
இமயத்தினை எதிர்கொண்டது
சிற்றுளிதான்!
ஆனால்!
தடவிப்பாருங்கள்
இமயத்தின் விலாவை
திண்ணக்காயம்
ஏன்றாலும்
மாறாத வடு

படைப்பு:-1989

சுப்பர் சொனிக்!

மழுஸலெஞ் குரலில்
எண்
பிஞ்சு மதன் ‘எழில்மாறுண்’
குளரிக் கூவினான்!
அப்பா! சுப்பர் சொனிக் வருகுது
அப்பா! சுப்பர் சொனிக் வருகுது
இரைச்சல் இல்லாமல்.....
அண்ணாந்து பார்த்தேன்
அங்கே.....!
குஞ்சுக் கோழியைக் கூறுவது கூறுவது
குறிவைத்து வட்டமிட்டது கொடியபருந்து
‘வட்டுக்காயன்’ தன் ஞாம்பினைச்சொல்லி
அட்டகாசமாய்ச் சிரித்து நின் றான்

படைப்பு:- 29-04-1993

பூநகரியுள் புயல் புகுந்தது!

புயலெனப் புவிப் படை புகுந்தது!
 பூநகரிப்படை முாம் விழுந்தது!
 தியர் விளைத்தவர் கைத் தூந்துந்து!
 துணிவுடன் புது அஸை எழுந்தது!

'தவளை' என்றொரு தண்ண் துழைந்தது
 தடி வெறிப்படை அதில் ஏரிந்தது
 புளியிவந்து நம் நிலை உணர்ந்தது!
 புளித்தமிழரின் தலை நிமிர்ந்தது
 கொலை வெறியரின் தலை சரிந்தது
 கொக்கரித்தவர் சூரல் உடைந்தது
 இயை இனித்துயர் அறுந்திடுமென
 எமதுளத்தினில் திடம் பிறந்தது!

ஆயிரக் கேப்ப் படை அழிந்தது
 கணவத்தினர் முதுகு உடைந்தது
 தாயகத் தினுக் காய்விழுந்தவர்
 தங் பணியினை நாம் தொடருவோம்!

படைப்பு:- 18-11-1993

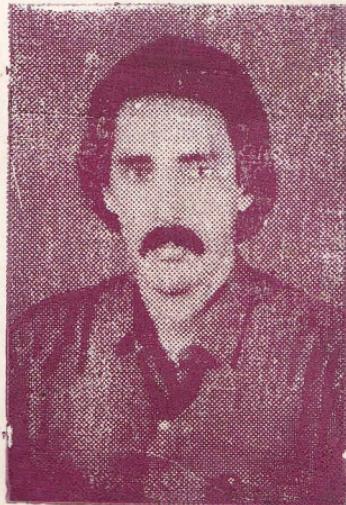
உறுக்கம் போக்கும் முரசும்

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

கருப்பஞ் சாற்றில்
வலித்தேன் சேர்த்து
கருத்துக் கருக்கள்
சாக்கும் ஊற்று
நெருப்புப் ரீற்க்கும்
பொருப்பாய் குழாய்
உருக்கைக் கூட
உருக்கும் சொல்லான்

புவர்வுக் கலீதை
புதுத்தெம் பூட்டும்
உவர்வைப் போக்கி
உணர்வைக் கூட்டும்
நிலா தமிழின்
தாசன தமிழில்
உலா வருவது
நிரும் நெருப்பும்

கிழுக்கில் உதித்த
கலீதைக் கதிரோன்
முழுக்கி உறக்கம்
போக்கும் முரசும்
எனினைத் தமிழும்
எழிலின் தமிழும்
எழுதும் கலீஞ்சு
இவன் பேர் வாழ்க்கி!

கலீஞ்சு
நிலா தமிழின் தாசன்

— நடவண்ணா என்